

Ny Bokin'i Joela sy ny Fiangonana Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito any Laodikia - Laharana Valo Ambin'ny Folo

Jeff Pippenger
2025-12-25

Nomera Valo ambin'ny folo

Isika dia mandinika ny faneken'i Abrama, ary mbola tsy niresaka ny lafiny iray amin'ny faminanian'i Abrama izay mifandray mivantana amin'ireo andininy fanokafana ao amin'ny bokin'i Joela. Ny faminanian'i Abrama momba ny fatorana mandritra ny 400 taona, miaraka amin'ny 430 taona voalazan'i Paoly, dia mamokatra ny rafitra ara-paminaniana izay mifanaraka amin'ny 1290 taona ao amin'ny Daniela 12:11. Ny faminanianiana 1290 taona ao amin'ny andininy faha-iraika ambin'ny folo dia vanim-potoana ara-paminaniana omega amin'ny tsipika 430 taona an'i Abrama sy Paoly. Io fahamarinana io dia singa iray amin'izay voaseho rehefa esorina ny tombo-kase amin'ny andro farany, ka mampisaraka ny hendry sy ny ratsy fanahy.

Mifandray amin'ilay faminanianiana ômega momba ny 430 taona ny tandindon'ny “taranaka efatra,” izay manondro fe-potoam-pitsapana ho an'ilay firenena izay nitana ny vahoakan'Andriamanitra voafidiny ho amin'ny fanandevozana. Ho an'i Mosesy dia Egipta izany; ho an'ireo efatra amby efapolo sy iray hetsy, izay mihira ny hiran'i Mosesy, dia ny tantaran'i Etazonia hatramin'ny 1798 ka hatramin'ny lalàna Alahady. Etazonia, izay aseho ho ilay “biby avy amin'ny tany” ao amin'ny Apokalypsy 13, dia manomboka tahaka ny zanak'ondry ary mifarana amin'ny fitenenana tahaka ny dragona. Josefa, tandindon'ny Zanak'ondry, dia maneho ny vanim-potoanan'ny fiadanana somary nisy tany Egipta, mandra-pisy Farao vaovao ka nanomboka ny fanandevozana. Koa izany, ilay firenena tsaraina amin'ny taranaka fahefatra, izay Egipta ho an'i Mosesy, dia Etazonia. Ny sisa dia tsaraina amin'ny lalàna Alahady, araka izay voatandindon'ny loza izay nifarana ho an'ny Hebreo tamin'ny rà teo amin'ny tolanam-baravarany, ary taorian'izany dia ho an'ny firenen'i Egipta teo amin'ny Ranomasina Mena. Josefa sy Mosesy dia maneho Farao tsara sy Farao ratsy, izay ho an'i Etazonia dia voalohany ny zanak'ondry, ary avy eo ny dragona.

Ny faminanian'i Abrama momba ny fitsarana amin'ny taranaka fahefatra dia nahitana koa fa miandalana ny fikatonan'ny fotoam-pitsapana, satria tao anatin'ny fahatanterahan'ny faminanian'i Abrama tamin'ny andron'i Mosesy dia tsy ny Egipta ihany no nikatonan'ny fotoam-pitsapana, fa mbola nisy fotoana tavela koa ho an'ny Amorita hamenoany ny kapoakany amin'ny fotoam-pitsapana—rehefa efa nameno ny azy ny Egipta. Ny Ranomasina Mena ho an'i Egipta dia ny lalàn'ny Alahady ho an'i Etazonia, ary avy eo dia “ny firenena hafa rehetra manerana izao tontolo izao” no “hanaraka ny ohatra” navelan'i Etazonia, araka ny asehon'ny Amorita taorian'ny fikatonan'ny fotoam-pitsapan'i Egipta.

Ny Amorita dia iray amin'ireo foko folo izay manondro an'izao tontolo izao hatramin'ny onin'i Egipta ka hatramin'ny onin'i Babylona, ao amin'ny fanekena natao tamin'i Abrama; koa ny

Amorita dia misolo tena ireo firenena eran'izao tontolo izao, izay mamarana ny fotoam-pitsapana manokan'izy ireo amin'ny maha-firenena azy, aorian'ny lalàn'ny Alahady any Etazonia. Ny Amorita no tandindona ara-Baiboly ny fitsarana mikatona amin'izao tontolo izao, ary izany dia mitranga amin'ny taranaka fahatelo sy fahefatra. Ny Ranomasina Mena no tandindon'ny fikatonan'ny fotoam-pitsapana ho an'i Etazonia, ary ny Amorita kosa misolo tena ireo firenena izay manakatona tsikelikely ny fotoam-pitsapany mandra-pikatonan'ny fotoam-pitsapana maha-olona. Koa noho izany, ny Amorita dia tandindon'ny vanim-potoanan'ny krizin'ny lalàn'ny Alahady manomboka eo amin'ny Ranomasina Mena ka hatramin'ny fanafahana amin'ny rivotra avy any atsinanana, rehefa sokafana ho an'ny vahoakan'Andriamanitra ny lalan'ny fanafahana.

Kanefa ny faminanian'i Abrama dia tsy miresaka fotsiny ny amin'ny taranaka fahefatra araka an'i Etazonia ho Egypta, sy izao tontolo izao ho ny Amorita, fa ny tena zava-dehibe kokoa dia mametraka ny taranak'olon'Andriamanitra izay miampita ny Ranomasina Mena ho “taranaka fahefatra.” Rehefa esorintsika sy avoakantsika izay azontsika avoaka avy amin'ny fahatakarana ny “taranaka efatra” ao amin'ny dingana voalohany amin'ireo dingana telo nataon'i Abrama, dia hodinihintsika ny dingana faharoa sy fahatelo amin'ny faneken'i Abrahama. Ny dingana faharoa dia ny toko fahafito ambin'ny folo, ary ny dingana fahatelo dia mazava ho azy—ny toko faharoa amby roa-polo.

Ao amin'ny toko faharoa ambin'ny folo ao amin'ny Daniela dia voatondro ireo vanim-potoana ara-paminaniana telo, ary izy rehetra dia maneho fotoana ara-paminaniana izay nifarana tamin'ny taona 1844. Ireo vanim-potoana telo ireo dia voavaha tombo-kase amin'ny andro farany, ary ireo vanim-potoana telo ireo no maneho ny fitomboan'ny fahalalana izay tonga amin'ny vahoakan'Andriamanitra amin'ny andro farany. Kristy, amin'ny maha-ilay lehilahy mitafy rongony fotsy madinika Azy, dia mametraka ny voalohany amin'ireo vanim-potoana ara-paminaniana telo ao amin'ny andininy faha-7; ary amin'ny fanaovany izany dia mampifanaraka ny Tenany amin'ilay anjely ao amin'ny Apokalypsy 10 Izy, izay tsy mitsangana eo ambonin'ny rano, fa eo ambonin'ny tany sy ny ranomasina.

Ary ilay anjely izay hitako nitsangana teo ambonin'ny ranomasina sy teo ambonin'ny tany dia nanandratra ny tanany ho amin'ny lanitra, ka nianiana tamin'Ilay velona mandrakizay doria, Ilay nahary ny lanitra sy izay rehetra ao aminy, ary ny tany sy izay rehetra ao aminy, ary ny ranomasina sy izay rehetra ao aminy, fa tsy hisy andro intsony. Apokalypsy 10:5, 6.

Ao amin'ny andininy fahafito amin'ny toko faharoa ambin'ny folo, ilay lehilahy nitafy rongony fotsy madinika dia mbola mianiana koa amin'Ilay velona mandrakizay.

Ary reko ilay lehilahy nitafy rongony fotsy, izay teo ambonin'ny ranon'ny ony, raha nanandratra ny tanany ankavanana sy ny tanany ankavia ho any an-danitra izy ka nianiana tamin'Ilay velona mandrakizay fa ho amin'ny andro iray sy andro roa ary antsasak'andro izany; ary rehefa vitany ny hanaparitaka ny herin'ny vahoaka masina, dia ho tanteraka izany zavatra rehetra izany. Daniela 12:7.

Ampahafantarina antsika amin'ny alalan'ny tsindrimandry fa ilay tsipika faminanianana iray ihany, izay hita ao amin'ny bokin'i Daniela, dia raisina indray ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy; ary

araka ny fahatakarana Millerita, ireo famaritana roa ireo dia andalan-teny mifanindran-dalana momba an'i Kristy. Kristy amin'ny maha-Anjely mitondra ilay boky kely Azy, izay manondro ny fiafaran'ny fampiharana ny fotoana ara-paminaniana tamin'ny taona 1844 ao amin'ny bokin'ny Apokalypsy, ary Kristy amin'ny maha-Lehilahy mitafy rongony fotsy madinika Azy ao amin'ny bokin'i Daniela, izay manondro fa rehefa tonga ny lalàna Alahady any Etazonia, dia ho tanteraka avokoa ny zava-mahagaga rehetra ao amin'ny fahitana farany nomena an'i Daniela. Ao anatin'izany tantara masina izany, izay mialoha ary miafara amin'ny lalàna Alahady, ny olon'Andriamanitra dia tsy maintsy haely mandritra ny fe-potoana iray asehon'ny tandindon'ny 1260. Ny fe-potoanan'ny fihahazana izay mialoha ny lalàna Alahady dia aseho ao amin'ny Apokalypsy toko faha-iraka ambin'ny folo, izay amonoana an'i Mosesy sy Elia ka mandry maty eny an-dalambe mandritra ny telo andro sy tapany, izay tandindon'ny 1260.

Ao amin'ny andininy fahafito, ilay lehilahy niakanjo rongony dia manambara fa rehefa tapitra ny telo andro sy tapany amin'ny fanaparitahana ny herin'ny vahoaka masina, dia ho tapitra koa ireo “zava-mahagaga” manjo ny vahoakan'Andriamanitra amin'ny andro farany. Nofaranantsika tamin'ny lahatsoratra farany ny fanehoan-kevitr'i Rahavavy White momba ny Zakaria toko fahatelo. Ny fehezanteny voalohany dia nilaza hoe: “Ny fahitan'i Zakaria an'i Josoa sy ny Anjely dia mihatra amin-kery manokana amin'ny fanandraman'ny vahoakan'Andriamanitra ao amin'ny fisehoan-javatra famaranana amin'ilay andro lehibe fanavotana noho ny ota.” Ao amin'ilay toko, sy ao amin'ny fanazavana nahazo tsindrimandry nataon'i Rahavavy White momba ilay toko, ny iray hetsy sy efatra arivo sy efatra alina no “lehilahy mahagaga.” Ireo “zava-mahagaga” ao amin'ny fahitana farany nataon'i Daniela, izay tanterahin'ny lalàna Alahady, dia ireo “zava-mahagaga” mifandray amin'ny fanisiana tombo-kase ny vahoakan'Andriamanitra.

Ny toko faharoa ambin'ny folo ao amin'ny Daniela dia manome ny fahazavana izay manisy tombo-kase ny iray hetsy sy efatra alina amby efatra arivo amin'ny andro farany. Izany fahazavana izany dia asehon'ny fe-potoana ara-paminaniana telo, izay samy fantatra sy naorina ho fahamarinana avokoa tao amin'ny tantaran'ny Millerita. Ireo fe-potoana telo ireo dia aseho ao amin'ny andininy telo ary andry telo manohana ny rafitry ny fahamarinana. Ny rafitry ny fahamarinana dia tohanan'ny dingana telo misesy. Izany fizotran-dingana telo izany dia aseho ao anatin'ilay andalan-teny misy andininy sivy (4–12), amin'ny alalan'ireo andininy telo izay maneho fotoana ara-paminaniana. Ireo fe-potoana ara-paminaniana telo ireo, raha hatonina avy amin'ny fahatakarana fototra Millerita, dia miteraka vanim-potoana ara-tandindona telo izay faritana mifanaraka amin'ny fahatakarana Millerita, nefa tsy mampihatra ny singan'ny fotoana.

Ny vanim-potoana telo dia hita ao anatin'ilay andalan-tSoratra Masina mihitsy izay mamaritra ny hoe “ny fizotry ny faminaniana ho voaisy tombo-kase—ary avy eo hovahana,” ka ahitana koa ny famaritana klasika ara-Baiboly momba ny fizotran'ny fizahan-toetra telo sosona. Ireo andininy sivy izay manomboka amin'ny filazana amin'i Daniela mba hamehy ny bokiny no tena andininy anehoana ireo vanim-potoana telo, ary ao anatin'ireo andininy sivy ireo ny fizotry ny fanadiovana tanterahina rehefa voavaha ny fahamarinana dia aseho amin'ny hoe “diovina sy fotsiana ary zahana toetra.” Ireo vanim-potoana telo ao amin'ireo andininy telo ireo no fitomboan'ny fahalalana, amin'ny fotoan'ny farany, amin'ny andro farany, izay maneho ny fizotry ny fizahan-toetra farany

sy ny fanamafisana tombo-kase ny vahoakan'ny faneken'Andriamanitra. Ao amin'izany tantara izany no anehoana ireo “zava-mahagaga” ara-tandindona izay manjo ny vahoakan'Andriamanitra amin'ny andro farany. Azafady, vakio indray ity fehintsoratra ity.

Ireo vanim-potoana telo, ao amin'ireo andininy telo ao anatin'ilay andalana misy andininy sivy, dia maneho ny tampon'ny bokin'i Daniela, ary io tampon-javatra aseho eo io no tampon'ilay tsipika faminaniana anatin'ny; izany no tantaran'ny fomba anapahana vato iray “voakapa” hiala amin'ny tendrombohitra, tsy tamin-tanana, izay tantaran'ny sisa. Io tsipika anatin'io dia aseho ao amin'ny toko fahafolo sy faharoambin'ny folo, ary ny tampon'ilay tsipika faminaniana ivelany kosa dia ao amin'ireo andininy famaranana ny toko fahiraika ambin'ny folo, sy ireo andininy vitsivitsy voalohany ao amin'i Daniela faharoambin'ny folo.

Ireo vanim-potoana telo ireo koa no tampon'ireo fahitana ao amin'ny fijoroana vavolombelon'ny renirano Ulai sy Hiddekel, ary ireo andininy telo ireo dia ahitana vanim-potoana ara-paminaniana izay maneho ny fahatanterahana faratampony amin'ny faminaniana momba ny fotoanan'ny fanekena, izay manome an'i Abrama sy Paoly ho vavolombelona. Jesosy, amin'ny maha-Lehilahy mitafy lamba rongony Azy, dia ao amin'ny andininy fahafito, mandeha eo ambonin'ny rano. Ao amin'ny andininy fahiraika ambin'ny folo, feo roa, izay feon'i Kristy ihany koa, dia i Abrama sy Paoly mijoro ho vavolombelona. Ao amin'ny andininy faharoa ambin'ny folo dia aseho ny tantaran'ny fanisiana tombo-kase ny olon'Andriamanitra, fa ny iray hetsy sy efatra amby efatra alina dia virijina, ary ny virijina no miaina ny fanoharana ny amin'ny virijina folo, ary ny fitahiana ao amin'ny andininy faharoa ambin'ny folo dia mihatra amin'izay miandry. Izay miandry ao amin'ilay fanoharana, ary izay “sambatra,” dia ireo izay mandray ny fitafiana izay mamela azy hiditra ao amin'ny fanambadiana, rehefa mihidy ny varavarana.

Ao amin'ny andininy fahafito, Jesosy dia mandeha eo ambonin'ny rano, izay miteraka tahotra; nefa Petera manapa-kevitra hino ka manomboka mandeha sy manome voninahitra an'Andriamanitra. Kanefa, matetika Petera dia tandindon'ireo sokajy roa tonta, ary ny voninahitra dia mivadika ho tahotra indray, rehefa tonga ny ora fitsaràna azy. Ny fe-potoana voalohany hita ao amin'ny andininy fahafito dia maneho ny hafatry ny anjely voalohany. Jesosy dia eo ambonin'ny rano, tandindon'ny tahotra sy ny anjely voalohany. Avy eo Jesosy dia manondro fe-potoana iray izay hanomezany voninahitra ny olony mialoha ny fitsaràna momba ny lalàn'ny Alahady. Ao anatin'ny andininy fahafito no ahitana ireo singa telo rehetra amin'ireo anjely telo, satria ny andininy fahafito no voalohany amin'ireo andininy telo izay maneho ireo anjely telo.

Ny andininy faha-iraika ambin'ny folo dia manolotra “fampitomboana indroa” amin'ny fijoroany ho vavolombelon'ny omega ho an'ireo feon'ny alpha an'i Abrama sy Paoly. Ny feon'izy ireo “nampitomboana indroa” dia mifamatotra mba hampiseho ny faminanian'ny fotoanan'ny fanekena, ary ny andininy faha-iraika ambin'ny folo no manatanteraka izany faminaniana izany amin'ny maha-omega azy, amin'ny fanondroana ilay vanim-potoana ara-paminaniana izay mifarana amin'ny fahalavoan'i Babylona tamin'ny 1798, ka amin'izany dia maneho mialoha ny fahalavoan'i Babylona rehefa mitsangana Mikaela amin'ny andro farany. Ao amin'ny andininy faha-iraika ambin'ny folo dia ahitantsika fampitomboana indroa ny mpaminany, sy vanim-potoana iray izay misolo tena fahalavoana roa an'i Babylona, ka noho izany dia misolo tena ny hafatry ny

anjely faharoa izay nanambara fa: “Babylona lavo, lavo.”

Ny andininy faha-7 dia ny hafatry ny anjely voalohany, ary ny andininy faha-11 dia ny hafatry ny anjely faharoa; ary ny andininy faha-12, izay Daniela 12*12 na Daniela 144, dia momba ny fanavahana ny hendry sy ny adala, izay tanterahina ao anatin’ny fizotry ny fitsarana ka mifarana amin’ny fanehoana ny toetra amin’ny fotoam-pahoriana amin’ny fitsarana. Ny andininy faha-12 dia ny hafatry ny anjely fahatelo izay mampahafantatra ny fomba izaràn’izao tontolo izao ho sokajy roa, ary ny mifanandrify amin’ny fanehoana ivelany ataon’ny anjely fahatelo momba izany fizarazarana izany indrindra, dia ny fizarazarana anatin’ny anjely fahatelo izay aseho ao amin’ny andininy faha-12. Ny andininy faha-7 sy faha-11 ary faha-12 dia ny hafatry ny anjely telo, ary ireo andininy ireo no fahazavana izay voavaha amin’ny andro farany. Ny famahana ireo andininy telo ireo amin’ny andro farany dia mifanaraka amin’ny Apokalypsy toko faha-10.

I Kristy amin’ily anjely mahery, ary koa amin’ily Liona avy amin’ny firenen’i Joda ao amin’ny toko fahafolo, dia niantso tahaka ny “liona,” ary ny fierony no niteraka kotrokorana fito izay nasiana tombo-kase, tahaka ny ao amin’ny Daniela toko fahafolo. Andalan-teny mifanindran-dàlana ireo. Noho izany antony izany, ireo fe-potoana telo ao amin’ny toko faharoa ambin’ny folo dia ireo kotrokorana fito ao amin’ny Apokalypsy toko fahafolo koa.

Ny “kotrokorana fito” dia fomba fiteny hafa fotsiny ilazana an’i Kristy ho Alfa sy Omega, satria ny tandindona fototra ao amin’ny “kotrokorana fito” dia ny hoe maneho “fandaharana mazava ny zava-nitranga” izay nitranga nanomboka tamin’ny 1798 ka hatramin’ny 1844, ka averina ao amin’ny “zava-mitranga ho avy” izay “haseho araka ny filaharany” ao amin’ny tantaran’ireo iray alina amby efa-polo arivo sy efatra. Noho izany, ny “kotrokorana fito” dia tandindon’i Alfa sy Omega; izay koa no fiandohana sy fiasarana; ny voalohany sy ny farany, ny fanorenana sy ny tempoly; ny vato fehizoro sy ny vato famaranana—ny kotrokorana fito.

Ny fahazavan’ireo fe-potoana an’ohatra telo ao amin’i Daniela roa ambin’ny folo dia tsy maintsy mifanaraka amin’ny fahazavan’ireo kotrokorana fito, fa tsipika faminaniana iray sy mitovy ihany ireo. Ao amin’ny fe-potoana voalohany dia asandratr’i Kristy ho any an-danitra ny tanany roa tonta, tahaka ny anaovany amin’ny tanana iray ao amin’ny Apokalypsy folo. Ao amin’ny Apokalypsy folo, ny tanany dia tonga famantarana ny fiasaran’ny fampiharana ny fotoana ara-paminaniana, ka manamarika ny fifindrana avy amin’ireo fe-potoanan’ny fotoana ara-paminaniana ho amin’ireo fe-potoana ara-paminaniana fotsiny ihany. Izany fifindrana amin’ily fitsipika lehibe ara-paminaniana nampiasain’ny Millerita izany dia nasehon’ily fifindrana lehibe avy amin’ny ara-bakiteny ho amin’ny ara-panahy tamin’ny andron’i Kristy.

Natsangana ny apostoly Paoly mba hampiorina ny fitsipika ara-paminaniana lehibe mifandray amin’ny tsipika ara-paminaniana an’ny vahoaka voafidy. Tamin’ny fiandohan’ny Isiraely ara-panahy indrindra dia napetraka ny fitsipika ara-paminaniana lehibe iray izay mamaritra indray ny fanekena mihitsy. Hatramin’izay, ny maha-zanaky ny Abrahama dia ny maha-zanaky ny Abrahama amin’ny finoana, fa tsy amin’ny rà. Io foto-kevitra ara-paminaniana io dia napetraka indrindra tamin’ny alalan’ny penin’i Paoly, izay tamin’ity lafiny ity dia tandindon’i Kristy ao amin’ny Apokalypsy toko faha-folo, manova sy mamarana ny fampiharana ara-paminaniana ny

fotoana tamin'ny 1844.

Ny fanekena tamin'ny taranak'olombelona dia asehon'ny avana, ary ny Fiara nananan'i Noa dia maneho fe-potoana iray, talohan'ny safodrano sy taoriany, izay tsy mbola nisy vahoaka voafidy voatondro mazava. Ny fiantsoana an'i Abrahama dia naneho fiovana lehibe sy manan-danja teo amin'ny fifandraisana ara-paminaniana nataon'Andriamanitra tamin'ny taranak'olombelona. Ny fanekena natao tamin'i Abrahama dia naneho fiovam-pandeha lehibe teo amin'ny lalan'ny tantaran'ny fanekena, ary tamin'izany no nanambarany mialoha ny fiovana lehibe avy amin'ny ara-bakiteny ho amin'ny ara-panahy tamin'ny andron'i Paoly, ary avy amin'ny fampiharana ara-potoana ho amin'ny tsy fisian'ny fampiharana ara-potoana tamin'ny 1844.

Ny fiovana voalohany tao amin'ny faneken'Andriamanitra tamin'ny olombelona dia ny Saha, ary ny fiovana nambara mazava dia ny fameperana mikasika ny hazon'aina; ary izany koa dia niteraka fiovan-fitaiana, avy amin'ny fahazavana ara-panahy ho amin'ny hoditry ny zanak'ondry ara-bakiteny. Ny fiovana lehibe manaraka eo amin'ny tantaran'ny fanekena dia ny safo-drano, izay soloin'i Noa tena, tahaka an'i Adama tamin'ilay fiovana lehibe voalohany teo amin'ny fanekena. Avy eo ny fiovana ho amin'ny vahoaka voafidy miaraka amin'i Abrama, izay nitarika ho amin'i Mosesy, izay mampiditra ireo foto-kevitra ara-paminaniana milaza fa ny andro iray dia misolo taona iray. Izany foto-kevitra izany dia manan-kery hatramin'ny 1844, fony nisy fiovana lehibe hafa teo amin'ny fanekena. Ao amin'ireo vanim-potoana lehibe eo amin'ny tantaran'ny fanekena dia misy mandrakariva fiovana lehibe eo amin'ny foto-kevitra iray ao amin'ny Teny ara-paminanian'Andriamanitra. Izany fiovana izany mandritra ny tantaran'ny iray hetsy sy efatra alina sy efatra arivo dia izao: Alpha Omega no Fahamarinana. Alpha sy omega no foto-kevitra milaza fa ny fiasarana dia aseho mandrakariva amin'ny alalan'ny fiandohana ao amin'ny Tenin'Andriamanitra. Mifamatotra amin'izany foto-kevitra ny alpha sy omega izany ny rafitra in-telo ananan'ny teny hebreo hoe “fahamarinana.”

Ny fiovana ara-paminaniana lehibe mandritra ny tantaran'ny sisa dia aseho mivantana ao anatin'ny tantara lehibe tsirairay momba ny fanekena, ary toy izany koa ao amin'ireo lalan'ny fahamarinana hafa. Ilay “fanalahidy” izay apetraka amin'i Eliakima ao amin'ny Isaia 22:22 dia ilay fanalahidy ihany izay nomena an'i Petera tao Panium ao amin'ny Matio toko fahenina ambin'ny folo. Omena ny fiangonan'i Filadelfia izany fanalahidy izany, ary i William Miller no nomena ny fanalahidy izay nahafahany nifandray tamin'ilay fitsipiky ny andro ho taona izay efa voarakitr'i Mosesy nandritra ny tantaran'i Mosesy, izay naneho mialoha ny tantaran'ny Millerites. Ny fifandraisan'i Miller tamin'ny faminanian'i Mosesy dia nasehon'ny fifandraisan'i Paoly tamin'ny faminanian'i Abrama. Ary nahoana moa i Miller no tsy hifandray amin'i Mosesy, nefa ny famonjen'i Mosesy tao anaty fiara dia efa nifandray tamin'ny famonjena an'i Noa tao anaty fiara mba hampifamatotra ireo fanekena roa tonta. Ny fiovana ny fampiharana ara-paminaniana izay manomboka any Edena dia manondro fa ny fanambarana lehibe iray momba ny fahazavana ara-paminaniana dia fantatra ao amin'ny tantaran'ny vahoakan'ny fanekena farany—ireo efatra arivo amby efatra alina sy iray hetsy. Izao no toheriko: ny fiovana ara-paminaniana lehibe dia aseho amin'ny alalan'ireo kotro-baratra fito, izay mifandray mivantana amin'ireo vanim-potoana telo ao amin'ny Daniela toko faharoa ambin'ny folo, ary ireo dia fantatra ihany rehefa ampiharina ny foto-kevitra ny alfa sy

omega amin'ny fampiharana andalana manaraka andalana, izay miorina eo ambonin'ny rafitra telo dingana momba ny fahamarinana.

Ao amin'ireo andininy izay mialoha avy hatrany ny fanambarana fa “tsy hisy fotoana intsony,” dia nampahafantatra ireo kotrokorana fito i Kristy, izay, tahaka ireo fahamarinana ao amin'ny Daniela roa ambin'ny folo, dia nofehezina. Ny votoatin-kevitra momba ilay lehilahy mitafy rongony fotsy manandratra ny tànany roa ao amin'ny toko faha-roa ambin'ny folo dia ny fanokafana ny bokin'i Daniela, ary ny votoatin-kevitra momba an'i Kristy Ilay Liona ao amin'ny Apokalypsy folo kosa dia ny famehezana ireo kotrokorana fito. Sister White dia mampifandray ny famehezana ireo kotrokorana fito amin'ny famehezana ny bokin'i Daniela.

“Taorian'ny nanononan'ireo kotrokorana fito ny feony, dia tonga tamin'i Jaona ny didy, tahaka ny tamin'i Daniela momba ilay boky kely hoe: ‘Asio tombo-kase izay zavatra nolazain'ireo kotrokorana fito.’ Ireo dia mifandray amin'ny zava-mitranga ho avy izay haseho araka ny filaharany.” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

Ny kotrokorana fito dia faritan'ny Apokalypsy toko faha-folo sy ny Fanahin'ny Faminaniana ary koa ny tantaran'ny Milerita hatramin'ny taona 1840 ka hatramin'ny 1844, izay averina indray ao amin'ny tantaran'ny iray hetsy sy efatra alina sy efatra arivo. Ao amin'io andalan-teny io ihany dia voalaza hoe: “Ny fahazavana manokana nomena an'i Jaona, izay naseho tamin'ny alalan'ny kotrokorana fito, dia fanehoana an-tsipiriany ireo zava-mitranga izay hitranga eo ambanin'ny hafatry ny anjely voalohany sy faharoa. Tsy izay no tsara indrindra raha ho fantatry ny olona izany zavatra izany, satria tsy maintsy hosedraina ny finoany. Araka ny filaharan'Andriamanitra dia hisy fahamarinana mahagaga indrindra sy mandroso kokoa hotorina.” Tsy takatry ny Milerita fa hiatrika fahadisoam-panantenana roa izy ireo, satria ny tsy fahatakarany dia nokasaina hosedraina azy. Tsy nampoizin'ny Milerita ny hisian'ny “fahamarinana mandroso kokoa”, izany hoe, tsy nanantena “fiovàna lehibe ara-paminaniana” teo amin'ny tantaran'ny fanekena izy ireo.

Na dia “tsy tsara indrindra ho an'ny” vahoaka Millerita “ny hahalala ireo zavatra ireo,” dia sedraina amin'izany tantara izany ihany koa ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina, nefa tsy amin'ny alalan'ny tsy fahazoana amim-pahatsorana ny tantara, fa noho ny tsy fahatakarana tantara iray izay takiana aminao ho fantatra. Fitsapana iray ihany izany, saingy mivadika fotsiny. Jaona ao amin'ny Apokalypsy toko faha-folo, voalohany indrindra dia maneho ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina, ary faharoa ihany vao ny hetsika Millerita momba ny anjely voalohany sy faharoa. Hita izany rehefa hitanao fa nampahafantarina mialoha an'i Jaona, talohan'ny nihinanany ilay boky kely, fa ho mamy izany ary avy eo ho mangidy. Tsy tsara indrindra ho an'ny Millerita ny hahalala izay dikan'izany, fa Jaona kosa dia maneho vahoaka iray izay mahalala mialoha izay nitranga rehefa nihinana ilay boky kely ny Millerita.

Dia aku lalu pergi kepada malaikat itu dan berkata kepadanya, “Berikanlah kitab kecil itu kepadaku.” Lalu ia berkata kepadaku, “Ambillah dan makanlah itu sampai habis; itu akan membuat perutmu pahit, tetapi di dalam mulutmu akan semanis madu.” Maka aku mengambil kitab kecil itu dari tangan malaikat itu dan memakannya sampai habis; dan di dalam mulutku itu manis seperti madu; tetapi segera sesudah aku memakannya, perutku menjadi pahit. Wahyu 10:9, 10.

Jaona dia nolazaina mialoha momba ilay fanandramana mangidy-sady-mamy tamin'ny taona 1840 ka hatramin'ny 1844, dia ny tantara aseho ao amin'ny toko fahafolo. Io fanandramana io, izay aseho mazava tokoa ao amin'ny andininy faha-sivy sy faha-folo, dia fantatra mazava tsara koa ao amin'ny andininy faharoa ka hatramin'ny fahefatra.

Ary nanana bokikely misokatra teny an-tanany izy; ary ny tongony ankavanana napetrany teo ambonin'ny ranomasina, ary ny tongony ankavia teo ambonin'ny tany, dia niantso tamin'ny feo mahery izy, tahaka ny fieron'ny liona; ary rehefa niantso izy, dia niteny tamin'ny feony ny kotrokorana fito. Ary rehefa niteny tamin'ny feony ny kotrokorana fito, dia saiky hanoratra aho; nefa nandre feo avy tany an-danitra aho nanao hoe: Asio tombo-kase izay zavatra nolazain'ny kotrokorana fito, ary aza soratana izany. Apokalypsy 10:2-4.

Ny “kotrokorana fito” dia maneho “famariparitana ny zava-mitranga” izay hitranga eo ambanin'ny anjely voalohany sy faharoa, ary koa “zava-mitranga ho avy izay hambara araka ny filaharany.” Ny “kotrokorana fito” dia maneho ny fahamarinana fa averina ao amin'ny tantaran'ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina ny tantaran'ny Millerita, ary ireo fahamarinana izay novahana tombo-kase tamin'ny fotoanan'ny farany tamin'ny 1798 sy ny manaraka dia maneho famahana ny tombo-kasen'ny fahamarinana amin'ny andro farany ho an'ny olon'Andriamanitra. Jesosy ao amin'ny Apokalypsy folo dia mifandrindra amin'i Jesosy ao amin'ny Daniela roa ambin'ny folo. Ao amin'ireo andalan-teny roa ireo dia aseho ny fanisiana tombo-kase sy ny famahana ny tombo-kasen'ny fahamarinana fitsapana amin'ny andro farany.

Ny sasany dia mety hiady hevitra fa Jesosy no miteny ao amin'ny andininy fahafito, fa Gabriela kosa no miteny amin'i Daniela ao amin'ny andininy fahiraika ambin'ny folo sy faharoa ambin'ny folo; nefa azo takarina koa fa Jesosy no miteny ao amin'ireo ampahana-teny telo rehetra. Na amin'ny lafiny iza na amin'ny lafiny iza amin'io resaka io, dia ny feon'i Kristy no miteny amin'ny alalan'i Daniela, ary ireo fe-potoana ara-paminaniana telo ao amin'ny toko faharoa ambin'ny folo dia tenin'i Kristy; ary Izy no mametraka ireo fe-potoana telo ireo ao amin'ny firafitry ny fahamarinana. Voaisy tombo-kase avokoa ireo fe-potoana telo ireo, ka mahatonga azy ho tandindona tokana misy lafy telo.

Ny andininy fahafito dia miresaka ny amin'ny fahataperan'ny fahagagana, ka manondro ny asa farany ataon'i Kristy ao amin'ny Efitra Indrindra Masina rehefa mamafa ny fahotan'ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina Izy sady manisy tombo-kase azy ireo. Ny andininy voalohany dia manondro ny “fahagagana,” ary ny farany amin'ireo andininy telo dia manondro koa ny “fahagagana” ho ireo izay sambatra noho ny fiandrasany sy ny niainany fahadisoam-panantenana voalohany. Ny fe-potoana eo afovoany dia manondro ny fikomian'ny olombelona mandritra ny krizin'ny lalàn'ny Alahady, sady manondro koa ny fe-potoana mitarika ho amin'ny lalàn'ny Alahady ho vanim-potoanan'ny fiomanana ho an'ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina. Ireo andininy rehetra ireo dia manondro mivantana “izay hanjo” ny olon'i Daniela “amin'ny andro farany.” Ireo andininy telo rehetra dia samy miresaka ny lohahevitra momba ny fanadiovana ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina. Ny fe-potoana voalohany dia mifanaraka amin'ny fe-potoana fahatelo, ary ny fe-potoana eo afovoany kosa dia maneho ny fikomian'izao tontolo izao manontolo eo am-pirosoany ho any Hara-magedona.

Raha ireo fe-potoana telo ireo koa no tselatra fito, dia tsy maintsy manondro ny “zava-mitranga ho avy, izay haseho araka ny filaharany” ireo andininy telo ireo; ary ireo “zava-mitranga ho avy” ireo dia hifanaraka amin’ny “famaritana ny zava-nitranga teo ambanin’ny anjely voalohany sy faharoa” nanomboka tamin’ny 1840 ka hatramin’ny 1844. Misy fahamarinana maro izay neken’ity hetsika ity ka samy hafa mazava amin’ny fahatakarana ireo mpisava lalana, kanefa ireo fahamarinana rehetra ireo dia mifanaraka amin’ny fahatakarana ireo mpisava lalana. Nisy fiovana ara-paminaniana lehibe nanomboka tamin’ny Millerita ka hatramin’izao. Ny foto-kevitra ny andro ho taona no ohatra mahazatra indrindra, nefa misy hafa koa. Ohatra iray amin’ny fiovana ara-paminaniana lehibe dia aseho eo amin’ny fifandraisany amin’ny tselatra fito.

Taorian’ny nilazana tamin’i Jaona, ao amin’ny andininy farany amin’ny toko faha-folo, fa tsy maintsy maminany indray izy, ka nanamafisana amin’izany fa ny tantaran’ny toko faha-folo dia naneho sady ny hetsiky ny Millerita no ny iray hetsy sy efatra alina sy efatra arivo, dia nomena tehina izy handrefesany ny tempoly; nefa nasaina navelany ny kianja ivelany.

Dia nomena ahy ny volotara tahaka ny tsorakazo; ary nitsangana ilay anjely ka nanao hoe: Mitsangana, ka refeso ny tempolin’Andriamanitra sy ny alitara ary izay miankohoka ao anatiny. Fa ny kianja izay eo ivelan’ny tempoly dia avelao, ka aza refesina; fa nomena ny Jentilisa izany; ary ny tanàna masina dia hohitsahin’izy ireo roa amby efa-polo volana. Apokalypsy 11:1, 2

Rehefa nandrefy ny tempoly taorian’ny 1844, dia nambara tamin’i Jaona ny hamela ny Jentilisa, izay aseho ho ny kianja ivelany. Io fanoharana io tamin’ny 1844 dia nanondro fa vao avy nifidy ampakarina vaovao amin’ny fanekena Andriamanitra, ary tamin’izany no nanaovana fanavahana ny ampakariny sy ny kianja ivelany. Mazava ny tenin-dRahavavy White fa ny kianja ivelany dia maneho ny Jentilisa, ary ny tempoly kosa dia vahoaka nofidin’Andriamanitra; vakio fotsiny ny toko hoe, The Outer Court, ao amin’ny Desire of Ages.

Jaona dia manazava ny amin’ny Millerita, izay vao tonga olom-boafidin’Andriamanitra tamin’ny taona 1844. Natao ny fanavahana teo amin’ny Millerita, izay vao avy niaina ny hafatra mangidy-sady-mamy, sy ny sisa amin’izao tontolo milaza tena ho kristiana izao, izay aseho ho Jentilisa.

Napetraka nanomboka tamin’ny taona 1840 ka hatramin’ny fahadisoam-panantenana voalohany ny fototra, ary vita ny tempoly nandritra ny fanambarana ny Antso Mamatonalina. Avy eo dia tonga ny fahadisoam-panantenana lehibe, ary i Jaona dia asaina mitsangana sy mandrefy, nefa avelany ny Jentilisa. I Jaona dia maneho an-tsary ny fanokafana ny fitsarana, ary noho izany antony izany dia ampiharin’ny tsindrimandry amin’ireo andininy ny fandrefesana i Jaona ho mariky ny fitsarana famotopotorana. Izay vao avy nasehontsika momba an’i Jaona amin’ny maha-mariky ny fandrefesana azy dia mifanaraka amin’ny fahazoan’ny Advantista mahazatra azy, nefa tao anatin’ity hetsika ity dia nisy fiovana lehibe teo amin’ny fahatakarana ilay marika.

Araka ny fifanarahana amin’ny fahatakarana Millerita, dia tonga tamin’ny fahitana izahay fa ao anatin’ny tantaran’ny Millerita, araka ny asehon’i Jaona ao amin’ny toko fahafolo, dia nisy koa faminaniana momba ny hetsika iray mitovy aminy izay ho tonga ireo efatra arivo amby efatra alina

sy iray hetsy. Fantatray fa raha raisinao ny refin'ny tantaran'ny Millerita ka esorinao ny andron'ny Jentilisa, dia ho hitanao ilay tempoly indrindra izay norefesin'i Jaona.

Nahitantsika fa ny faminiana ara-potoana 2520 taona iray dia nifarana tamin'ny 1798 ary ny iray hafa tamin'ny 1844, ka izany no nanambara vanim-potoana enina amby efapolo taona izay nanorenan'i Kristy ny tempolin'ny Millerita. Namaritra ny kianja ivelany ho Jentilisa i Jaona, ary misy ny “andron'ny Jentilisa” ara-paminiana.

Ary ho lavon'ny lelan-tsabatra izy, sady hoentina ho babo any amin'ny firenena rehetra; ary Jerosalema hohitsahin'ny jentilisa mandra-pahatanteraky ny andron'ny jentilisa. Lioka 21:24.

Ny “fotoana” ho an'ny Jentilisa dia amin'ny endriny maro, ary maneho ireo vanim-potoana roa izay samy nanitsakitsahana an'i Isiraely ara-bakiteny sy ara-panahy. Ny farany amin'ireo fanitsakitsahana roa ireo—ny fanompoan-tsampy arahina ny fahefan'ny papa—dia nifarana tamin'ny 1798. Na dia eo aza izay rehetra mety holazaina, ny “fotoan'ny Jentilisa” dia nifarana tamin'ny 1798, niaraka tamin'ny fahatongavan'ilay anjely voalohany. Tokony hanomboka handrefy tamin'ny 1798 i Jaona, ary tsy misy zavatra talohan'izany. Napetraka tao amin'ny tantaran'ny 1844 izy, koa ny famelana ilay vanim-potoana nifarana tamin'ny 1798 dia famelana ny kianja ivelany; ary amin'ny fanaovana izany dia asehonao ireo enina amby efapolo taona izay nananganan'ilay Iraky ny Fanekena ny tempoly Millerita. Fahamarinana maro mifandray amin'izany no azo avy amin'ity fampiharana ity, nefa ampiasaiko fotsiny izao ho ohatra amin'ny fahazavana izay tsy mitovy amin'ny fahatakarana'ireo pioniera, kanefa fahazavana izay tsy mifanohitra amin'ireo fahamarinana tany am-boalohany, fa tsy mampihatra fotoana intsony.

Izany fahamarinana manokana izany dia efa nekena talohan'ny 9/11, nefa tena niorina lalina tokoa taorian'ny 9/11. Ny fahamarinana momba an'i Jaona mandrefy ny tempoly dia tsy azo sarahina amin'ny kotrokorana fito, satria io no andalan-teny iray ihany mihitsy. Misy fahamarinana momba ny fampiharana ny kotrokorana fito izay voaisy tombo-kase mandra-pahatan'ny fotoana hahatanterahan'ny “zava-mahagaga” ao amin'ny Daniela toko faha-roa ambin'ny folo. Ny fampiharana ny “kotrokorana fito” izay novahana taorian'ny Jolay 2023 dia mifanaraka tanteraka, na aleo aho hilaza hoe mameno, ireo andininy telo ao amin'ny Daniela roa ambin'ny folo amin'ny fomba lalina.

Nampiasa ny teny hoe **complement** i Rahavavy White, fa tsy ny teny hoe **compliment**, mba hilazana ny fifandraisan'ny bokin'i Daniela sy ny Apokalypsy. Ny hoe **complement**, izay midika hoe “mitondra ho amin'ny fahatanterahana,” no ataon'ireo boky ara-paminiana roa ireo amin'ny samy izy. Ny kotrokorana fito, rehefa voavaha tombo-kase ao amin'ny Daniela toko faha-roa ambin'ny folo aorian'ny Jolay 2023, dia mitondra ny hafatra ao anatiny ho amin'ny fahatanterahana. Ny manokatra ny kotrokorana fito dia ny fitsipiky ny alfa sy omega miaraka amin'ny firafitry ny fahamarinana.

Ny “fotoana” an'ny Jentilisa dia tanteraka tamin'ny 1798, ary maneho vanim-potoana roa misy 1260 taona avy, izay nandritra izany no nanitsakitsahan'ny fanompoan-tsampy aloha, ary avy eo ny fahefan'ny papa, ny fitoerana masina sy ny antokon'olona. Rehefa mandrefy ny tempoly isika, dia tsy maintsy avelantsika ny kianja ivelany, ary ny kianja ivelany dia mivelatra hatramin'ny

1798; fa aorian'ny 1844, dia tsy misy fotoana intsony. Amin'izao andro izao, ny 1260 taona dia maneho fotsiny fe-potoana iray izay manamarika ny fanavahana ny tempoly sy ny kianja ivelany. Noho izany antony izany, hatramin'ny 18 Jolay 2020 ka hatramin'ny Jolay 2023 dia tanteraka ny fanitsakitsahana. Ny mandrefy ny tempoly amin'izao andro izao, miaraka amin'ireo kotrokorana fito izay maneho famaritana mazava ireo zava-nitranga teo ambanin'ny hafatry ny anjely voalohany sy faharoa, dia asa natokana ho an'i Jaona. “Ny asantsika lehibe” dia ny “hampiray” ny hafatry ny anjely telo, ka amin'izany no amantarana asa ara-paminaniana iray izay tsy mbola natao tamin'ny tantaran'ny fanekena teo aloha, ary tena zara raha atao na dia amin'izao fotoana izao aza. Rehefa avelantsika ny kianja ivelany izay maneho ny fotoanan'ny Jentilisa, dia avelantsika ny 1260 taona nanenjehana nataon'ny fahefan'ny papa, izay nifarana tamin'ny fotoan'ny farany tamin'ny 1798.

Ny tempoly izay natsangana nandritra ny enina amby efapolo taona teo amin'ny tantaran'ny Millerita dia manondro tempoly iray izay hatsangana manomboka amin'ny Jolay 2023 ka hatramin'ny fotoana mialoha indrindra ny lalàna alahady. Io tantara io no vanim-potoanan'ireo kotrokorana fito, dia “zava-mitranga ho avy”, izay “haseho araka ny filaharany”, tsy hoe mety haseho, fa tena “haseho”.

Rehefa atambatra ny tantaran'ily anjely voalohany sy ny an'ily faharoa, dia hitantsika fa manomboka amin'ny fahadisoam-panantenana alpha ny tantara ary mifarana amin'ny fahadisoam-panantenana omega. Rehefa ampifanarintsika ny mari-pamantarana ara-paminaniana ao amin'ny tantaran'ily anjely voalohany hatramin'ny 1840 ka hatramin'ny 19 Aprily 1844 amin'ny mari-pamantarana an'ily anjely faharoa, izay tonga tamin'izany fotoana izany ka nitohy mandra-pahatongan'ny fahatelo tamin'ny 22 Oktobra 1844—dia manana vanim-potoana roa isika izay samy manomboka sy mifarana amin'ny fahatongavan'ny anjely iray. Ny tantara manomboka amin'ny voalohany ka hatramin'ny faharoa dia maneho ny tantara manomboka amin'ny faharoa ka hatramin'ny fahatelo.

Vavolombelona ara-paminaniana manamarina fa fampiharana manan-kery izao dia hita ao amin'ny alfa sy omega-n'ily fampiharana. Andalana roa mifanitsy ampiharina miaraka, ary ny fiandohana sy ny fiasaran'ireo andalana roa ireo dia manondro ny fahatongavan'ny anjely iray. Ary rehefa atambatra miaraka, andalana miampy andalana, ho andalana iray izy ireo, ny fiandohana dia manamarika ny fahadisoam-panantenana voalohany ary ny fiasarana dia manamarika ny fahadisoam-panantenana lehibe. Porofonampiny koa no hita ao amin'ny foto-kevitra ny alfa sy omega izay manondro fa lehibe noho ny fiandohana ny farany. Fahadisoam-panantenana alfa iray izay mifarana amin'ily fahadisoam-panantenana omega lehibe dia manondro ny singa kely kokoa sy lehibe kokoa ao amin'ny alfa sy omega.

Rehefa manomboka amin'ny 19 Aprily 1844 isika, (ny fahatongavan'ily anjely faharoa izay mitarika ho amin'ny fahatongavan'ily anjely fahatelo amin'ny 22 Oktobra 1844); ary avy eo koa manomboka ny tsipika faharoa amin'ny 11 Aogositra 1840, izay mifarana amin'ny 19 Aprily 1844, dia hitantsika fa ny fahadisoam-panantenana tamin'ny 19 Aprily 1844 no sady alpha no omega-n'ily tsipika ara-paminaniana izay vokatry ny fampiraisana ny tsipika ara-paminanian'ny anjely voalohany sy faharoa.

Amin'ny faran'ilay fe-potoana dia tonga ny anjely fahatelo miaraka amin'ny anjely faharoa, ka izany no tandindon'ny 9/11, sy ireo feo roa an'ilay anjely mahery ao amin'ny Apokalypsy toko faha-valo ambin'ny folo. Ireo feo roa ireo dia samy ny hafatry ny anjely faharoa sy fahatelo, ary ireo anjely roa ireo dia nifandray tamin'ny 22 Oktobra 1844, ary mihaona indray izy ireo rehefa ampiraisina andalana manaraka andalana ireo tantara roa. Rehefa ampiraisina amin'izany fomba izany izy ireo, dia maneho ny tantara manomboka amin'ilay fahadisoam-panantenana voalohany ka hatramin'ilay fahadisoam-panantenana lehibe, ary ny marika famantarana eo afovoan'izany tantara izany tamin'ny andron'ny Millerita dia ny fivoriana an-toby tao Exeter, izay nanehoana sokajin'olona mpivavaka roa, maneho ny fikomian'ireo virijina adala ao amin'ny fanoharana, ary manondro fa fikomiana no marika famantarana eo afovoany.

Ny kotrokorana fito dia maneho ny tantaran'ny hafatry ny anjely voalohany sy faharoa mitambatra, andalana mifanindry amin'ny andalana, izay avy eo mampahafantatra tantara iray manomboka amin'ny fahadisoam-panantenana voalohany ka hatramin'ny fahadisoam-panantenana lehibe ao amin'ny tantaran'ny iray hetsy sy efatra alina sy efatra arivo. Ny fahatakarana izay asehon'izany tantara izany ara-paminaniana dia mifanaraka tanteraka amin'ilay hafatra aseho ao amin'ny Daniela roa ambin'ny folo ho voaisy tombo-kase mandra-pahatongan'ny fotoanan'ny farany.

Hanohy ity fandinihana ity isika ao amin'ny lahatsoratra manaraka, nefa avelako eto aloha ny ampahany amin'ny fahitana farany an'i Daniela izay miresaka manokana momba ny fanehoana an'i Daniela ny vahoakan'Andriamanitra amin'ny andro farany. Mariho, ao anatin'ny tontolon-kevitra ny fitsipiky ny filazana voalohany, fa ao amin'ny andininy voalohany dia anisan'ny sokajin'izay mahatakatra ny fahitana i Daniela. Ny zavatra voalohany lazaina ao amin'ny fahitana dia fanehoana an'i Daniela ho isan'ny hendry izay mahatakatra, ary ny andininy sivy farany dia miresaka manontolo ny amin'ireo hendry izay mahatakatra amin'ny andro faharoa amby roa-polo.

Tamin'ny taona fahatelo nanjakan'i Kyrosy, mpanjakan'i Persia, dia nisy zavatra nambara tamin'i Daniela, izay nantsoina hoe Beltesazara; ary marina izany zavatra izany, nefa lava ny fotoana voatondro; ary azony tsara izany zavatra izany sady nahazo fahalalana ny amin'ilay fahitana izy.

Tamin'izany andro izany dia izaho Daniela nisaona nandritra ny herinandro telo manontolo. Tsy nihinana mofo matsiro aho, ary tsy nisy hena na divay niditra tao am-bavako, sady tsy nanosotra menaka ny tenako mihitsy aho, mandra-pahatapitry ny herinandro telo manontolo. Ary tamin'ny andro fahefatra amby roapolo tamin'ny volana voalohany, raha teo amoron'ilay ony lehibe aho, dia Hidekela izany; dia nanandratra ny masoko aho ka nijery, ary indro

Nisy lehilahy anankiray niakanjo rongony madinika, ary ny valahany nofehezina volamena tsara avy any Uphaz; ny tenany koa dia tahaka ny berila, ary ny tavany tahaka ny fisehon'ny helatra, ary ny masony tahaka ny fanilo mirehitra, ary ny sandriny sy ny tongony tahaka ny lokon'ny varahina voakosoka, ary ny feon'ny teniny tahaka ny feon'ny olona maro.

Ary izaho Daniela irery no nahita ny fahitana; fa ny lehilahy izay niaraka tamiko tsy nahita ny fahitana; nefa horohoro lehibe no namely azy, ka dia nandositra izy mba hiafina. Koa dia izaho

irery sisa no tavela ka nahita izao fahitana lehibe izao, ary tsy nisy hery tavela tao amiko; fa ny fahatsarako niova tao anatiko ho fahalovana, ary tsy nahatana hery aho.

Kanefa reko ny feon'ny teniny; ary nony reko ny feon'ny teniny, dia azon-tory lalina tamin'ny tavako aho, ka niankohoka tamin'ny tany ny tavako. Ary, indro, nisy tanana nikasika ahy ka nanandratra ahy hiondrika amin'ny lohaliko sy hiankina amin'ny felatanako. Ary hoy izy tamiko,

Ry Daniela, olona tena malala indrindra, fantaro ny teny izay lazaiko aminao, ka mitsangàna mahitsy; fa aminao no anirahana ahy ankehitriny.

Ary rehefa nilaza izany teny izany tamiko izy, dia nijoro sady nangovitra aho. Dia hoy izy tamiko,

Aza matahotra, ry Daniela; fa hatramin'ny andro voalohany izay nanoloranao ny fonao hahalala sy hanetry tena eo anatrehan'Andriamanitrao, dia efa re ny teninao, ary noho ny teninao no nahatongavako. Fa ilay andrianan'ny fanjakan'i Persia nanohitra ahy iraiky amby roa-polo andro; nefa, indro, Mikaela, anankiray amin'ireo andriana lehibe, tonga hanampy ahy; ary nitoetra tany amin'ny mpanjakan'i Persia aho.

Ankehitriny dia tonga aho hampahafantatra anao izay hanjo ny firenenao any am-parany andro; fa ny fahitana dia mbola ho amin'ny andro maro.

Ary rehefa niteny tamiko izany teny izany izy, dia nitodika tamin'ny tany aho ka tonga moana. Ary, indro, nisy iray tahaka ny endriky ny zanak'olombelona nanendry ny molotro; dia nosokafako ny vavako ka niteny aho ary hoy aho tamin'ilay nitsangana teo anatrehako,

Ry tompoko ô, tamin'ny alalan'ny fahitana no niverenan'ny fahoriako tamiko, ary tsy nisy hery voatahiry tao anatiko. Fa hataon'ny mpanompon'ity tompoko ity ahoana no hiteny amin'ity tompoko ity?

fa raha ny amiko, dia vetivety foana no tsy nisy hery tavela tao anatiko, ary tsy nisy fofonaina intsony tao amiko. Dia niverina indray ny iray izay tahaka ny endrik'olona ka nanendry ahy, ary nampahery ahy, ka nanao hoe,

Ry olona malala indrindra, aza matahotra; fiadanana anie ho aminao; mahereza, eny, mahereza. Ary rehefa niteny tamiko izy, dia natanjaka aho ka hoy izaho: Aoka hiteny ny tompoko, fa ianao no nampahery ahy. ...

Fa ianao, ry Daniela, dia akatòny ny teny, ary asìo tombo-kase ny boky mandra-pahatongan'ny fotoan'ny farany; maro no hivezivezy etsy sy eroa, ary hitombo ny fahalalana.

Dia izaho Daniela nijery, ka, indro, nisy roa lahy hafa nitsangana, ny anankiray teto an-dafin'ny moron'ny ony, ary ny anankiray teo an-dafin'ny moron'ny ony. Ary ny anankiray niteny tamin'ilay lehilahy mitafy rongony fotsy madinika, izay teo ambonin'ny ranon'ny ony hoe: Mandra-pahoviana no hahatonga ny faran'ireo zava-mahagaga ireo?

Ary reko ilay lehilahy nitafy rongony fotsy, izay teo ambonin'ny ranon'ny ony; ary nony nanandratra ny tanany ankavanana sy ny tanany ankavia ho amin'ny lanitra izy, dia nianiana

tamin'Ilay velona mandrakizay fa ho amin'ny fotoana iray sy fotoana roa ary ny antsasany izany; ary rehefa vitany ny hanaparitaka ny herin'ny vahoaka masina, dia ho tanteraka izany zavatra rehetra izany.

Ary reko izany, nefa tsy azoko; dia hoy aho: Tompoko ô, inona no ho faran'ireo zavatra ireo?

Ary hoy izy nanao hoe: Mandehana amin'ny lalanao, ry Daniela; fa voahidy sy voaisy tombo-kase ny teny mandra-pihavin'ny andro farany. Maro no hodiovina sy hohamasinina ary hozahan-toetra; fa ny ratsy fanahy kosa hanao ratsy ihany; ary tsy hisy amin'ny ratsy fanahy hahalala; fa ny hendry no hahalala.

Ary hatramin'ny fotoana hanafoanana ny fanatitra isan'andro sy hananganana ny fahavetavetana mahatonga fandravana, dia hisy arivo roan-jato sy sivifolo andro.

Sambatra izay miandry ka mahatratra ny arivo amby telonjato sy dimy amby telopolo andro.

Fa mandehana amin'ny lalanao ianao mandra-pahatongan'ny farany; fa hiala sasatra ianao, ary hijoro amin'ny anjaranao amin'ny faran'ny andro. Daniela 10:1–18; 12:4–13.